

**R.P. Petri Laurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

251. An, ut conferre possit Vicarius, sufficiat eum habere mandatum generale cum clausula: quòd possit omnia, quæ constituens seu Episcopus: vel administrandi omnia, sicut ipse Episcopus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

adeoque jam cessat prohibitio. *cap. deliberatione. §. prohibemus. de off. leg. in 6. Laym. Pirh. ll. cit.* Quamvis simul ac conjunctim potestatem certi beneficii resignationem recipiendi, & illud conferendi committere illi non possit *l. i. q. 52. num. 25. & plerique alii Laym. loc. cit. num. 4. Pirh. loc. cit.* De cetero beneficii alicujus certi actu vacantis collationem committi posse Vicario indubitatum est. *Sbroz. l. 1. q. 53. n. 6. & q. 51. n. 21. citatis Rebuff. ubi ante. n. 14. Abb. in c. constitutus. n. 5. Bellam. decis. 443. & alios cum comuni.*

4. Illud hic ex dictis deducendum & notandum, mandatum conferendi datum Vicario dici speciale, non ex eo, quod detur ad conferenda certa beneficia vacatura, vel ad conferendum certis personis; id enim, ut dictum, non valeret; sed ex eo, quod ad hoc, ut Vicario concessa censetur facultas conferendi beneficia, specialiter debeat exprimi, quod facultas ei detur conferendi beneficia. *Garc. de benef. p. 5. c. 8. n. 113. citans Sbroz. l. 1. q. 53. Pavin. Rebuff. Cuchum &c.*

5. Facultas itaque seu mandatum conferendi respectu beneficiorum vacaturorum generale esse debet: Quale adhuc dici potest si detur ad conferenda beneficia certi loci, seu partis Diocesis; modò ibi sint plura beneficia *Garc. loc. cit. n. 114.* aut ad conferendum in certis mensibus. *Garc. loc. cit.* citans Cuchum: aut ad conferendum in simplicia tantum aut curata tantum, aut certi valoris, aut vacatura per mortem *Garc. ibid. ex Rebuffo.*

Questio 251. An, ut conferre possit Vicarius, sufficiat, cum habere mandatum generale cum clausula: quod possit omnia, quæ constituens seu Episcopus, seu administrandi omnia sicut ipse Episcopus?

Resp. negativè. *Garc. p. 5. c. 8. n. 118. Castrop. tract. 13. de benef. d. 2. p. 30. n. 8. citans Paris. de resignat. l. 9. q. 7. num. 34.* Ex tali enim clausula cum plena & libera potestate administrandi solum infertur, posse Vicarium ea præstare, quæ ad rectam episcopatus administrationem spectant, non verò posse eum exercere etiam, quæ sunt meræ gratiæ & donationis; in concessione namque administrationis, etiam liberæ, non conceditur potestas donandi. *Castropal. juxta c. fin. de off. Vicar. in 6.*

2. Ampliatur responsio primò, ut procedat, tamen ab Episcopo dicatur Vicario, ut loco sui præstare possit omnia, etiam quæ speciale mandatum requirunt, quale quid est collatio beneficiorum. Nam dum nihil eorum, quæ speciale mandatum requirunt exprimitur, verba illa: etiam illa, quæ speciale mandatum requirunt: habentur pro non adjectis. *Castropal. cit. n. 8. citans c. qui ad agendum, de Procurator. in 6. Molinam. tract. 5. de just. d. 10. num. 9.* Quod si tamen aliquid speciale mandatum requirens exprimeretur, & simul adderetur: *Et alia omnia speciale mandatum requiruntia*: eò ipso ad omnia illa (modò tamen illa omnia generaliter expressa

graviora vel majora non contineant, quam sit illud speciale expressum) mandatum illud conceditur, adeoque etiam ad collationem beneficiorum. *Castropal. ibid. citans Molin. ubi ante. Covar. Abb. Sbroz. l. 1. q. 65. num. 5. & 7. Garc. cit. c. 8. n. 68. & 69.*

3. Ampliatur secundò; ut necdum facultas illa conferendi concessa censetur, dum dicta clausula generalis est talis, ut loco Episcopi Vicarius omnia facere possit, esto speciale mandatum requirant, excepta suppressione beneficiorum, unione illorum aut præsentatione. Ex vi enim adjectæ hujus exceptionis non conceditur potestas efficiendi quicquam speciale mandatum requirens; si enim per dictam clausulam generalem, seclusa illà exceptione aliquorum, non censetur concedi, quod speciale mandatum requirit, nisi id ipsum in particulari exprimat, jure sic disponente, jam etiam per adjectam illam exceptionem id conceditur; cum illa exceptio non tam ad ampliandam concessioem, quam ad illius restrictionem apponatur, juxta *L. 1. ff. de regul. juris. Castropal. loc. cit. n. 9. ex Covar. l. 2. var. c. 5. num. 4. & maxime n. 8. & 9. & Molin. ubi ante. d. 10. num. 9.* Neque his obstat illud: *exceptio firmat regulam in casibus non exceptis*; nam exceptio firmat Regulam in casibus non exceptis, modò tamen hi casus non excepti comprehendantur sub concessione; adeoque cum in præsentate, jure sic disponente, nullus casus speciale mandatum requirens sub illa concessione comprehendatur, nullus casus speciale mandatum requirens non exceptus firmabitur per talem exceptionem. *Castropal. loc. cit.*

Quest. 252. An potestas illa conferendi adguatur concessa Vicario ex data eidem facultate admittendi resignationes beneficiorum?

Resp. primò ex data facultate admittendi resignationes absolute & simpliciter factas; non infertur data facultas conferendi resignata. *Castropal. loc. cit. num. 11. citans Barbos. de potest. Episc. alleg. 54. num. 68. Rebuff. in addit. ad Regul. 13. Cancell. Laym. in c. cum in generalis de off. Vicar. in 6.* plus enim est conferre beneficia quam resignationes recipere, ut patet in Capitulo Sede vacante potente recipere resignationes, non tamen conferre beneficia libera collationis spectantia ad Episcopum. *Laym. loc. cit. & quia collatio est actus omnino separatus, & cum resignatione non connexus. Castropal. loc. cit.*

2. Resp. secundò ex facultate data admittendi resignationes ex causa permutationis; censetur quoque data facultas beneficia sic resignata conferendi; eò quod licet conferre beneficia permutantibus distinguatur à receptione & approbatione permutationis seu resignationis factæ permutationis gratiâ; est tamen ita ei connexus, ut recipiens tales resignationes seu approbans permutationem obligetur permutantibus ea conferre; adeoque collatio tunc non est voluntatis sed necessitatis. & sic habet stylus communiter observatus, ut eodem tempore & contextu, quo admittuntur resignationis gratiâ, ipse beneficia